

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „

Bérmertelen levelek
csak ismert kezekből
fogadtatnak el.
A kéziratok nem adat-
nak vissza.

A nyílt-térben minden
három hasábos garmond-
sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden
egyed szöveg után 2 kr. fi-
zetendő.

Terjedelmes hirdetések
többszöri beiktatása,
kedvezőbb feltételek
alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás
után kincstári illeték
30 kr.

Sátoralja-Ujhely, január 14.

Ujabb időben a fővárosi lapok, nemkülönben a vidéki közlönyök hasábjain is gyakrabban találkozunk oly nézetekkel, melyek szemben az országos csapások halmazával, a lábálól eltett uzoratorvények visszaállítását, vagy in ultima analysi annak revidálását sürgetik.

Kétségkívül súlyos indokok lehetnek azok, melyek a kultur népek reformnagyaslatát, lehet mondani, mindenáron megközelíteni vágyó nemzetünket oda kényszerítik: hogy visszalépjen azon lépcsőzetről, melyet a nemes vetély érzetében alig pár éve foglalt el, s ekép szomorú bizonyosságot szolgáltatson arról: hogy törvényeit, intézményeit nem azon arányban hozza és fejleszti, a mikor s a mely arányban azt a helyzet s a szükségesség megkövetelik.

Távol legyen tőlünk, mintha ez által törvényhozásunkat akarnók vádolni reformtörekvési buzgalmaért, sőt lelkünk mélyéből üdvözljük mindannyiszor, amennyiszor e lobogó alatt egy-egy pozíciót foglal el az előretörekvés üdvös harcában. De igenis méltán jajdulhatunk fel azért, a miért e küzdelemben a logikai egymásutánt figyelembe nem veszi, nem tartja szemelött az összhangnak azon törvényeit, melyek nélkül a különben egészséges és korrekt hangelemek is elmosódnak, avagy fülsértő zürzavart idézve elő, remélt hatásukat teljesen eltévesztik.

A botbüntetés eltörlése, az emancipáció feltétlen behozatala; az uzoratorvény megszüntetése; a megerendezés sat. mind olyan dolgok, melyekkel alig lehetett már tovább várni, de a melyek mégis a filius ante patrem jellegét viselik magukon. Az elsőt egy üdvös büntörendszernak; a másodikat honosítási törvénynek; a harmadikat kulturális viszonyaink teljes kifejtésének; az utolsót pedig — mely most a renitens elemek egész legióját idézi föl — a területi kikerekítésnek kellett volna megelőzni, míg így csak törvénykönyvünk hizott meg általuk, de szabadelvőségünk rohanó papírával, előretörekvésünk járműve teljesen zsákutczába jutott.

De tekintsünk el az idézett törvények azon részeitől, melyeknek koraszületésük leginkább köz- és társadalmi életünk erkölcsi bénaságát eredményezték, s inkább szóljunk röviden ahoz, mely lételünk alapját, az anyagi jólét gyökérszálaát látszik megtámadni, sőt mondhatjuk: már meg is támadta, hogy aztán azzal együtt a superaedifikatutumot islassanként tönkregyegye, — szóljunk: mi történjék az uzoratorvénynyel?

Nézetünk szerint e tökeadó-kataszternek vagyis a tökepénz megadóztatásának legközelebb mulhatlanul be kell következni, ezen megadóztatásnak korolláriumuma pedig semmi sem lehet más, mint az uzoratorvények revidálása. De vizsgáljuk: mi az az uzora?

Uzsora alatt közönségesen a kölcsönadott tökepénz után szedett összeget értjük, vagyis világosabban a kamatot, mely a tökepénz után követeltetik tőlünk és pedig oly mennyiségben, mely létező industrialis viszonyaink közepette meghaladja jövedelmeink maximumát, s ekép apránként törzstökéinket emészti fel.

A kik az uzora lehetőségét avagy létezését, — mint

Kálmán király a boszorkányokét — egyszerűen tagadják, azok bizonyára fentebbi meghatározásunkat is el fogják vetni, s hivatkozni fognak a kereskedelem szabadságára, mely nem tűr korlátokat, s nem tesz különbséget a pénz és egyéb vagyon között, mivelhogy egyike mint másika annak tárgyát képezi, s adása avagy vévése egészen az egyén szabadakarától függ.

Elismerjük: hogy a gyámkodás mindenütt korlátozza az egyéni szabadságot, valamint nyíltan valljuk: hogy az uzoratorvénynek merev visszaállítása az egyéni tulajdonjog gyakorlásának a legigazságtalanabb megtámadása volna, de a nehéz helyzettel szemben az „Országos kalamitások“ elmés írója után ki merjük mondani: hogy nálunk az uzoratorvény eltörlése nagyon korai volt. A magyar nép még nem nőtt ki egészen a gyámkodás alól. Szomorru vallomás, de igaz!

A köznépet a legkétségbeejtőbb inség fenyegeti. Kétszeresen, háromszorosan kell visszafizetnie a kölcsönvett tőkét. Aki egyszer ily kölcsönhöz kényszerült folyamodni, annak veszni kell; lehetlen kigázolni neki. Az első kölcsönösszeg rövid időn annyira nő, hogy összes vagyona utána megy. Még csak attól a reménységtől is meg van fosztva, hogy ujabb olcsó kölcsönrel magán segítsen, mert a nagy percents tőke első helyen van táblázva birtokára. Ily vagyonra pedig nem igen kölcsönöznek.

Vannak egész faluk, melyeknek lakossága néhány uzorás körmei közt fuldoklik, s nincs hova fordulnia segítségért.

A törvény tehetlen: a törvény az uzorást pártolja: megengedvén neki, hogy tőkéje után bármennyi kamatot is betáblázhasson.

Igy megy tönkre a szegény tudatlan nép, a kelletlen önzés s a törvény gyengesége miatt. Végre is kivándorolni lesz kénytelen a mindenéből kifosztott nép saját ősi földjéről.

Ez még nem minden. Az erkölcstelenség ezalatt folyton terjed és fokozódik. A nép hite megtörik, bizalma elvész, elnyomói ellen gyűlöletet táplál keblében.

Ha tehát azt akarjuk, hogy a nép el ne vesszen: gondolkozzunk nemesen, eszélyesen és szeretettel.

Mindenekelőtt gondoskodjék a törvényhozás, hogy az uzoratorvények revidáltassanak. A becsületes intelligentia nyújtson módot a népnek a tisztességes kölcsönzésre, takarékosságra és önséglyre. A nagyobb pénzintézetek pedig állítsanak kisebb fiókintézeteket egyes községek számára.

(1)

Levelezés.

Bodrogköz, január elején 1874.

— A Zemplén szerkesztőjéhez. —

Báró Sennyey Pál, családja körében időző képviselőnk újév napján az egyes községek küldöttei, a volt választási elnök vezérlete mellett üdvözetükkel megtisztelték. Az üdvözlő küldöttség szónoka Geőcze Bertalan barátunk volt, ki képviselőnk azon valódi hazafiai bölcs és elszánt magatartásáért életét, melyek a pártok emészto harcain felülemelkedve, épen úgy mint tavál, föltárta a sebeket, a pénzügyi bizottság mint a képviselőházban, s rámutatott a gyógymódra, melyet a súlyos év mellett még hevenyébbé tett politikai helyzetünk

visszássága, parlamenti pártjainknak egymás irányában való ferde állásuk, melyek csaknem végkép megakaszták a kormányzást, s az állam hajóját az örvény felé siettették... Ezen kivonatos, helyeslésekkel kísért beszédre, az iránta tanusított figyelem által meghatva azt válaszolá: miszerint legfőbb boldogsága neki, ha azt látja, hogy választói közt és közötté az egyetértés megvan! ha működését helyeslik! ez a legszebb jutalom! hogy baj van az országban, azt tagadni nem lehet, de az is áll, hogy a baj nem oly nagy, mint azt sokan képzelik, e baj valójának tudatával bír a törvényhozás, és a választók meglehetősen győződve, hogy a parlament minden erővel oda fog működni, miszerint e bajok orvosoltassanak, és a részben a törvényhozásban teljes bizalmukat helyezhetik, hogy annak minden pártja hazafias közreműködéssel akar segíteni a haza bajain.

Azonban e bajok olyan természetűek, melyek részben társadalmi életünkben is gyökereznek, önöknek vállvetve kell a törvényhozással e bajokon segíteni, az állam iránti kötelezettségeik pontos és lelkiismeretes teljesítése által, a takarékoság elvét át kell vinni a családi életbe is, mert az erős, jólétben levő családok alkotják az erős államot, s a legüdvösebb törvényhozói intézkedések is csak akkor gyümölcsöznek, ha a nép azok végrehajtását hazafias lelkiismeretességgel eszközli, s ha így eszközli, akkor a haza fel fog virágozni! köszöni az ünnepélyes megtiszteltetést, és magát választói szíves emlékébe ajánlja!

Eljenzés követte e szavakat, melyek az igazság szavai, újabb jelei annak, hogy valamint hazafiasabb dolognak tartotta az országos pártnak, melyhez tartozik az igazat megmondani, mint elhallgatni, épenugy saját választóinak is nem hizelegni, hanem az állam iránti kötelezettségeik teljesítésére kérni és inteni ez ünnepélyes alkalmat felhasználta!

Ezután politikai színezete az ünnepélynek végét érven, egészen családiasá lett az, mely annál inkább jól esett, mert azon mintaszerű tiszta családi élet látása — mely Sennyey házáat családja tagjaira nézve a boldogság tanyájává teszi, s mely a házi nevelés mintaképpét szolgáltatja az idegen szemlélőben is boldog érzeteket kelt!

A jelenvolt választók barátságos ebédre lettek marasztalva képviselőjük által, s itt aztán már megosztotta a nap dicsőségét b. Sennyey Pál az ő kedves nejével, itten ez volt aztán souverain, angyali jósága, okos szelidsége, és mindenkit megnyerő figyelmes finom modora által, mint egy tündér varázsolván meg az egész társaságot, és tartván büvös ígézet alatt.

A pohárköszöntések között megható volt a pillanat, midőn Magyarváry Endre esperes a jelen voltaknak tudomására hozta, hogy a ház urnője, a főúri hölgy, országunk egyik legszebb asszonya Sennyey Fiáth Mária báróné már hónapok óta iskolatanító nem létében, naponta a falusi iskolába megy a gyermekeket tanítani, s mintegy nem akarva hátramaradni férje tevékenysége megett, s férje szelleme által áthatva a népnevelés terén kis körben a bélyi iskolában gyakorolja honleányi munkásságát! szerényen, mint az ibolya, nem azért, hogy beszéljenek rólla, hanem, hogy honleányi keble sugalmainak áldozhasson.

Elképzelhető, minő lelkesedéssel éltették vidékünk e tündérét, büszkeségét! a kedélyek annyira emelkedettek voltak, hogy a helmecei iskolatanító kapva a kínálkozó alkalmon, a bájos tanítónőt collegájának szolítván toasztjában, igen találóan ivott egészségéért.

Vége Szabó István helmecei földmives gazda egyszerű, de pattanós és találó népversekben adott kifejezést toasztjában érzelmeinek a Nádasdyak unokája iránt.

A — y Jmre.

Sárospatak, január 11.

— A zemplén szerkesztőjéhez. —

Január 10-én tartatott meg a sárospataki főiskolai joghallgató ifjuság jótékonycélú táncestélye, a városház izléssel diszitett termében, diszes városi és vidéki közönség részvétele mellett. Mint szíves házinő, Nemes Ferencz jogtanár ur neje központját képezte a sikerült mulatságnak, melynek fűszerzésére a rendezőség s az ifjuság versenyzett az ifjú kedélyesség s a lovagias előékenységben. Az ungvári zenekar jó zenéje mellett világos viradtig folyt a kedv s pezsdült a tánczra termett fiatalság. E sikerült estély hivatala látszik a régibb jó-hírű jogászbálok sorát megnyitni; s a jelenvoltak szívesen fog-nak a vidáman töltött órákra visszaemlékezni.

..... s ..... ő.

Hirek.

* A fejsze, mint vámpénz. A Ronyva hidjánál gyakoroltatni szokott kövezeti vámszedést, nem tudjuk, hogy ki kezeli; hanem az alább következő eljárás hatalmas bizonyítványa annak, hogy nagyon is jól kezeli. A mult napokban valamelyik hetivásár alkalmával egy a városba jövő paraszt ember, mivel nem volt képes kifizetni a vámot, kénytelen volt fejszét zálogba hagyni. Eddig még csak — hagyján! Hazamenet, némi árukból pénzt szerezvén be, fejszét ki akarta váltani; de biz a vámháznál nem tudták azt előadni, mert hát vámpénznek nézték s már akkorra „haza“ is szállították. A paraszt embernek, késő este lévén, nem volt más mit tenni, mint a vámszedőt jól „megkeresztelve“ — fejsze nélkül térni haza.

* Szomorú hétfő estét ért e héten egy gép-lakatos a vasuti gyártelepnél a mint t. i. munka végeztével társaival haza menni készült, valamely elhanyagott szerszáma keresése közben a gyártelep helyiségén keresztül vonuló csatornába esett s fejét annyira összetörte, hogy életéhez is kevés remény van. A véletlen baleset különösen azon körülménynek róható fel, hogy a helyiség nem lámpákkal, hanem csak a munkások előtt pislákoló gyertyák által szokott kivilágítatni. E szerencsétlenség kétségtelenül újítást fog eszközölni a kivilágítást illetőleg.

(!) Varannóról írják lapunknak: Sárosmegyében fekvő, de vidékünk északnyugoti részével határos vörösvágási opálbányák bérlője Goldschmid Lajos spanyol lovag gyalogpostá-sait, kik Eperjesről 2100 frtnyi összeget vittek magukkal haza, ismeretlen tettesek megtámadták s tőlük a nevezett összeg és más értékes tárgyak elraboltattak. Midőn azonban derék csendbiztosunk Fűzy István e gonosz tett felől értesült, legott megkezdte az erélyes nyomozatokat, és daczára annak, hogy ily nagy járásban, mint amienk, csekély rendőri erő van alkalmazva, ügyessége a tetteseket mégis kipuhította, s legelőször is a bünkezdő főczinkos jutott kezei közé, míg a másik, ki a Nyirbe menekült, csak később adattathatott át az eperjesi kir. ügyészségnek. Még hátra van a 3-dik rabló Maslej János nevű, ki fegyverrel ellátva rémben tartja e vidéket s azt üzengeti a csendbiztosnak, hogy őtet meglövi, de csendbiztosunk erre mitsem adván, éjjel nappal azon töri fejét, hogy lehetne e 3-dik tót betyárt kézre keríteni.

Rövid hírek. Homonnán Várady Ferencz szintársulata működik, s mint értesitenek, kellő pártfogásban részesül. — A napokban egy megfagyott embert találtak R. Bertalan majorjában a szalma között. A szerencsétlen felföldi származásnak bizonyult s mintegy 22 éves lehetett. — Az ujonczozást január 10-ről február 10-ikére halasztotta egy felsőbb rendelet. — Szegedy szintársulata Ungvárt befejezte előadásait s a jövő héten már városunkba érkezik. — A gálszécsi közelebb tartott műkedvelői színelőadás igen jól sikerült, másrészt a jótékonycélra is szépen jövedelmezett. —

A „Zemplén“ szépirodalmi része.

Mutatvány

„Fiam báró lesz“ című 3 felvonásos vigjátékból.

I. Felvonás. 7-ik jelenet.

[Kiskerekely Tóbiás házában, a kinek öcsce Aladár, a bárójelölt, mely törekvésnek ellene van Tamás ur és leánya Jolán.]

Tamás ur, Jolán.

Tamás: E csinos estélyen hogyan mulatsz?
Jolán: Nagyon vigan.

Tamás: Kedélyed azt mutatja.
De mit nevezsz?

Jolán: Kaczagnom is lehetne.
Ha ön megengedi.

Tamás: Szabad, de halkal.

Jolán: Az illemt nem lépem át, atyám,
Mert más előtt jó kedvem ajtaját
Bezárom. — Ah, igen! felelnem is kell.
Mit nevetek? csak Aladárt, csak őt,
És mindig őt örökre.

Tamás: És miért?

Jolán: Mi új okot adott reá megint?
A báróhölgy előtt letérdepelve
Vallott szerelmet az előbb.

Tamás: No, és? —
 Jolán: És — a kisasszony elfogadta.
 Tamás: És?
 Jolán: És? — Semmi több; — p a u s a.
 Tamás: Ne figyelj
 Többé reá.
 Jolán: Véletlen az egész.
 Hogy senki sem figyelt reám, magamban
 Unatkozám egy ablakmélyedésben;
 Mert közbeszóve, itt a pukkadásig
 Van minden ifju. s kegy, ha társalog
 Más hölgyvel is a báróin kívül.
 Ott folyt le a szerelmi vallomás.
 Tamás: Nem látom át, mi ebben a neveltség?
 Jolán: Nem is ez a neveltség, hanem az,
 A mi utána történt. Aladárból
 Csak gunyt űz a kisasszony, a ki a
 Szerelmi vallomás után kaczagva
 Beszélte el anyjának a lefolyt
 Idylli játszmat.
 Tamás: Szörnyű elvakultság!
 És e szerephe anyja játszsza be
 A könnyelmű fiut! — Maradj, Jolán,
 Vilmát figyeltetem e lealázó
 Játékra. — Jöjj be majd a táncz után (elmegy).
 Jolán: A táncz után, — a táncz alatt miért is?
 Az ifjuság ásitva tánczol egy
 Ilyen leánnyal, a kinek ruháját
 Nem contóra hozatják. Fénysovár,
 Utánzó világ ez itt, no persze,
 Tehetség nélkül, nem csupán negyed-vér
 Jutott nekik — a kékből. Aladár
 Pompás baráti kör. A henczegést,
 Illemtelen zsivalyt, unatkozást,
 A tapsot egy sületlen élcz felett,
 Mint a nagyuri fesztelen modor
 S a könnyedén adott érdektelenség,
 A sans gen, non salance s az a p r o p o s - k
 Feletti vigkaczaj fonákjait
 Ezek között magára öltheti,
 S csinos majom lesz ő is mihamar.
 De ép' jön, — ah, az anyja küldi hozzám;
 Remélem, a mellőztetés fejében
 Egy tánczra kérni. — Apropos-ra jön,
 Mondok neki egy-két szót a csipősből.

8-ik Jelenet.

Aladár jön; előbbi

Aladár: Jolán! — te itt? magadban?
 Jolán: A mióta
 Te bejöttél, magam vagyok.
 Aladár: Remélem,
 Ketten vagyunk.
 Jolán: Kettőnk közül az egyik
 Nem számít.
 Aladár: És miért?
 Jolán: Csupán azért,
 Mert nem számít.
 Aladár: Jolán!
 Jolán: Az a nevem.
 Aladár: Édes Jolán, bocsánat!
 Jolán: És miért?
 Aladár: Igéretemről megfeledeztem.
 Jolán: Igérni nem való, csak férfiak.
 Aladár: Bocsánat, édesem!
 Jolán: Ah, semmi, semmi;
 Ugysem kívánok tánczolni — ifju nélkül.
 Aladár: Barátaim közül fogok neked
 Ajánlani.
 Jolán: Nem tánczolkok valóban.
 Aladár: De kérlek —
 Jolán: Oh, ne fáradj.
 Aladár: És miért?
 Jolán: Csupán azért, hogy szép estélyteket
 Megszégyeníteni nem akarom.
 Aladár: Hogyan? kíváncsivá tévsz.
 Jolán: Élcz gyanánt
 Fognál beszélni holnap: ugy bizony
 Volt tánczos is sok! — bár fi nem, csak egy,
 S az az egy is egy — alvidéki lány volt.
 Aladár: Megint e guny!
 Jolán: Haha!

Aladár: De mit nevelsz?
 Jolán: Kecskeszakáladat, a melylyel én
 Tudnám a férfit adni.
 Aladár: Jó, tehát
 Így távozom.
 Jolán: Ha tetszik, ugy siess,
 Mert egy csalán van épen a kezemben.
 Aladár: Nem szoktam a csalánhoz.
 Jolán: Ó, pedig
 Ki ostorával, mint te tegnap is,
 Bolt-ablakokra pattog és mamája
 Vidám mosolylyal így fenyiti meg:
 „Az mit se tesz, ha ügyesen tevéd,
 Azzal csakis renomméd emeléd:
 Ez a bon-tonhoz tartozik, melyet
 Büntetlenül csak egy lovag tehet.“ —
 Egy ily fiu, bocsáss meg, a csalánt
 Ostorba fonva is, — de értsd a többit.
 (kezével ostorcsapást mutat)
 Aladár: Jolán!
 Jolán: Mi tetszik?
 Aladár: Szánom növelésed:
 Jolán: Jobb, ha irigylenéd.
 Aladár: Eh, adieu (elfordul)
 Jolán: Nem tartlak.
 Aladár: (visszafordulva) Élceid bosszantanak,
 Jolán: Ó, fájdalom, hogy van okom!
 Aladár: Sohajtasz?
 Jolán: Rajtam a sor nevetni így.
 Aladár: Nevezz,
 De a tükörbe nézve.
 Aladár: És ugyan mit?
 Jolán: Férfi-ruhádát.
 Aladár: Eh, sületlen élcz.
 Milyen neked a férfi, ha szemedben
 Én más vagyok?
 Jolán: Olyan, ki nem hasonlít
 Gyermekkori babámhoz.
 Aladár: Én vivok.
 Jolán: Olyannal, a ki nem tud, unalomból.
 Aladár: Lovagolok.
 Jolán: Tudom, hogy önmagad
 Lábán nem is jársz.
 Aladár: Én iszom.
 Jolán: Igen,
 Mivel kerülöd a gondolkozást.
 Aladár: Szivarozom.
 Jolán: Pénzügyminiszteri
 Tárczára készülsz.
 Aladár: És —
 Jolán: És kártyázol és
 Rakod a lutrit nemzetgazdasági
 Kísérletül, — ez összes érdemed.
 Aladár: Így magamat ajánlom.
 Jolán: Én felőlem
 Régen elmeheztél.
 Aladár: Haha, így tehát
 Tudd meg Jolán, hogy a ki hölgyeket
 Képes hódítani, — az én vagyok.
 Haha! — s előtted ez se férfias?
 Jolán: Tanácslom, a női gyöngeséget
 Ne tudd be önmagadnak érv gyanánt.
 Bátyád erszénye nem tenérdemed.
 De mit felelsz, ha a valón kaczagna
 A hódított?
 Aladár: Bocsás meg (meghajtva magát megy)
 Jolán: Ah, örülök,
 Ha megfordulva látlak. — Aladár ez?
 Gyermekkori barátom? — Ismerem,
 És mégsem — ismerem. — Sajnálom őt.
 De hát miért sajnálom? A kaczer
 Báróhölgy had nevesse! én reám
 Nem tartozik. Mit érdekel az engem:
 Boldog lesz-e vagy nem? Boszant csupán,
 Hogy nincs — önérzete. — Ah, álom, álom!
 Feledjük el a multat — és nevéssük. —
 sat.

Fejes István.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

H I R D E T É S E K.

Birtok bérbeadás.

Méltóságos báró Balassa István urnak Zemplénmegyében Butka mezőváros, Szelepka s Dubrovka helységek határaitban fekvő, de együvé tagosított, az északkeleti vasutvonal bánóczi állomásától félórai távolságban eső 750 h. termékeny szántóföldből, 250 h. kaszáló-rétből, s ezenkívül erdei legelőből álló, gazdasági épületekkel, úgy magában Butkán, mint a tanyán kellőleg felszerelt birtoka. f. évi február 1-től kezdve 6 évre hasznóbérbe adandó.

Értekezhetni magával a tulajdonossal A.-Hrabócson Zemplénmegyében. 1-1

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet t. cz. részvényesei ezennel az 1874. évi január 25-ik napján d. u. 2 órakor Sátoralja-Ujhelyben az intézet helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésre meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése;
2. a kiküldött vizsgáló bizottság jelentése;
3. a lefolyt év tisztajövedelmének felosztása, az osztalék megállapítása és a napi biztosok napdíjjainak megállapítása;
4. az intézet tisztviselőinek fizetése és az általuk leteendő biztosíték feletti határozat;
5. a nagy választmány kiegészítése;
6. egy 3 tagú vizsgáló bizottság választása;
7. az alapszabályok 60-ik §-a értelmében netalán teendő indítványok.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1873. évi december 14-én.

Markovics Antal,
igazgató.

3-3

Hirdetmény.

A bodrogközi Tiszaszabályozó társulat
évi rendes közgyűlése

folyó 1874. évi januárhó 31-ik napján délelőtti 10 órakor S.-a.-Ujhelyben a megyeház nagy termében fog megtartatni; melyre az érdekelt társulati tagok és birtokosok tisztelettel meghívotnak.
S.-a.-Ujhelyben, 1874. évi januárhó 6-án.

Besseney Gábor,
társulati alelnök.

1-2

Hirdetmény.

Kubinyi Kálmán ö. nagyságának Kohányban, Gerendán, Gálszécsen és ezen város határához tartozó Albini pusztán helyezett 475 hold kiterjedésű szántóföldekből és rétekből álló tagosított nemesi részbirtoka, minden ahoz tartozó lak- és gazdasági épületekkel együtt, e folyó 1874-ik évi Szent-György naptól számítandó 6 évre hasznóbérbe adatik.

A hasznóbérleni szándékozók, a hasznóbérlési feltételeket Gömörmegyében Gömör-Szkároson, a birtok tulajdonosnőnél, avagy S.-a.-Ujhelyben Kálniczky Károly ügyvéd urnál megtekinthetik, és a hasznóbérlés iránt értekezhetnek.

1-3

Hirdetmény.

A pataki reformált egyház, a pataki alsóhatárban, Kis-Patak déli végében, a határ legjobb területén eső, állandó itatóvízzel ellátott 109, 33, 118 együtt 260 holdat tevő tagosított földbirtokát, legelőnek vagy szántóföldnek részenként vagy együtt bérbe adja 3 vagy 6 évre, árverés útján, a mely 1874. február 22-én délután 3 órakor a pataki ref. egyház pulakán fog megtartatni.

Patak, 1874. január 6.

Lengyel Endre.
egyházi főgondnok.

1-3

Sáros-Patakon 3 vagy 6 évre, együtt vagy külön hasznóbérbe adatik: 1) a felső-határban, jól művelt major-terekkel s épülettel ellátott 85 hold tagosított szántóföld; 2) az alsó-határban a „Bálvannos” homok, és körülte fekvő elsőrendű legelőnek, szénának s részben szántóföldnek használható 245 holdat tevő tagosított birtok, most tavasszal (főleg a bérlő előnye szerint) építendő épületekkel, halászati és vadászati joggal. Szerződik Patakon a tulajdonos

dr. Lengyel Endre.

1-3

Hirdetmény.

A sárospataki takaré- és kölcsön-
egyesület mint népbank

közgyűlése

1874. év január 19-én d. e. 10 órakor lesz Sárospatakon a városháza nagy termében.

Tárgyak:

Igazgatósági jelentés az 1873. évi üzlet eredményéről.

Választások.

Sárospatak, 1874. január 8-án.

1-1

Az igazgató-bizottság.